

РЕШЕНИЕ

№ 602

гр. София, 25.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **4980** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/ вр. чл. 44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета /ЕС/ № 952/2013 г. за създаване на Митнически кодекс на съюза /Регламент № 952/2013/: Образувано е по жалба на Н. И. Л. от [населено място], [улица], чрез адв. С. Д. от САК, срещу Решение № 32-164234 от 02.05.2023 г. на директора на Териториална дирекция (ТД) Митница Б., Агенция „Митници“ (АМ).

С обжалваното решение, на основание чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза, чл. 19, ал. 7 от ЗМ и чл. 59 от АПК е отказано да се приеме декларираната митническа стойност, в размер на 3 219.76 лева на декларираната стока с МД с MRN 20BG001007018149R1 от 21.04.2020 г.; на основание чл. 74, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза е определен нов размер на митническата стойност на стоката – 6 081,78 лева и на основание чл. 105, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. е определено за вземане под отчет и досъбиране вносно мито в размер на 286,19 лева и на основание чл. 56 от ЗДДС, във връзка с чл. 105, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. за вземане под отчет и досъбиране ДДС, в размер на 629,64 лева, като жалбоподателят е задължен да заплати в 10-дневен срок от получаване на решението допълнително дължимите държавни вземания в общ размер на 915.83 лв лева, както и лихви за забава

върху сумата за периода 21.04.2020г. до датата на връчване на решението 04.05.2023г.. В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение поради постановяването му в противоречие с материалния закон и с процесуалните норми, регламентиращи метода на определяне размера на митническата стойност на внасяните в страната стоки. Сочи се също така, че при определяне на митническата стойност не е взет предвид факта, че автомобилът е бил с щета- удар и механична повреда , които щети значително намаляват стойността на стоката, предвид ноторно известния факт относно цената на труда в САЩ и евентуалната цена на поправянето му там.

В съдебно заседание оспорването се поддържа от представителя по пълномощие адв. Д.. Претендират се разноски по представен списък .

Ответникът - Директор на Териториална дирекция Митница Б. при Агенция „Митници“, чрез юрк. Г. П., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена по доводите, изложени в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с наведените от страните доводи, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че на 21.04.2020 г., в МП Пристанище Б.-център е приета митническа декларация MRN 20BG001007018149R1 (с вносител в ел. д. 3/15 и декларатор в ел. д. 3/18, Н. И. Л. ,ЕОРИ BGB8609206820ZZZ5, пряк представител в ел. д. 3/19 и ел.д. 3/21 -"ЕМ КОНСУЛТ" ООД,ЕИК[ЕИК] за режим допускане за свободно обращение на стока с описание в ел. д. № 6/8: " Употребяван пътнически автомобил марка Тойота, модел Приус ,двигател :бензин, брой места 5,цвят :сив;с първоначална регистрация 20130101г.;р.обем 1800 куб.см.; мощност 99 HPSAE; шаси №JTDKDTB31D1534842

За стоката е посочено следното в МД: в ел. д. № 5/14 "Код на държавата на изпращане/износ" – Съединени американски щати; в ел. д. № 4/1 "Условие на доставка" - " FOB Ф. –борд „в ел. д. № 6/14 "Код на стоката — код по Комбинираната номенклатура" 87032390/№ 6/15 "Код на стоката — код по Т." - 00; в ел. д. № 4/16 "Метод за определяне на стойността" - "1 - Договорна стойност на внасяните стоки (чл. 70 от Кодекса)"; в ел. д. № 4/14 "Ц. на стоката" – 1400, 00; в ел. д. № 4/10 "Валута" – U.; в ел. д. № 7/10 "Идентификационен номер на контейнера" – MRKU3421394 (л. л. 63- 66 от преписката). Към декларацията е приложена фактура № 35009 от 20.01.2020г. за закупуване на автомобила, издадена от “G. A. E. ” L., U., с посочена в нея цена на закупуване 1400 щатски долара; фактура за транспорт №2457/03/12/2020, издадена от “E. A. U. C.” на стойност 1700 щатски долара; фактура №[ЕГН]/16.04.2020г.,издадена от MAERSK B. L., удостоверение за собственост на автомобил /certificate of title for vehicle/№ 74380358002 F; морска товарителница №[ЕИК] от Maersk A. U.S.A-Miami CRC.

На база декларираните данни в митническата декларация (МД), митническата стойност за стоката е определена в размер на 3 219,76лв., съгласно разпоредбата на чл. 70, параграф 1 от Регламент (ЕС) 952/2013, а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза,

коригирана при необходимост. Декларираното условие на доставка е " FOB Ф. –борд“ Взетите под отчет и заплатени вземания за мито са в размер на 321. 98 лв. и за ДДС – 749. 12 лв.

Във връзка с възникнали съмнения по отношение коректността на данните, които са представени от вносителя, митническите органи на основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 във вр. с чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ са осъществили последваща проверка, като са изискали информация от САЩ по линия на международното сътрудничество. Въз основа на отправеното искане за съдействие до Д. на САЩ по вътрешна сигурност, чрез аташето по митническите въпроси към посолството на САЩ в С., за предоставяне на информация и документи за автомобили, изнесени от САЩ и допуснати за свободно обращение в Р България, за които има съмнения, че са декларирани на занижена митническа стойност, е получен отговор от Американската служба „Митници и гранична охрана“, с вх. № 32-258634/03.08.2022г. по регистъра на АМ- Ц.,и вх. №32-267244/10.08.2022г.на ТД Митница Б.. Към този отговор са приложени сканирани документи, представляващи електронна информация за износ (Е. Е. I.) от системата на Американската Служба „Митници и гранична охрана“ за превозни средства, декларирани за износ в САЩ. В отговора е посочено, че Е. Е. I./ЕЕI/по същество представлява американски еквивалент на европейска митническа декларация за износ и съдържа данни както за декларираната при износа стойност на превозното средство, така и страната на местоназначение. ITN /Internal T. Number/, съдържащ се в ЕЕI е номерът на електронната информация за износ в системите на Американската служба "Митници и гранична охрана", който е основният идентификатор на записа и XTN /E. Transactional Number/ е генерираният от износителя номер на документа.

От представената от Американските митнически служби информация, във връзка с Е. Е. I. /ЕЕI/ с ITN: x20200228649335 и XTN: [ЕГН]-591340440/ л. 45 и сл. /е посочено, че е налице извършен износ на лек автомобил, марка:Т. PRIUS C ,2013,HTS:[ЕГН]/PASS MTR VEN ,ONLY S. IGN ,GT 3000 CC,USED/1134 KG, VIN JTDKDTB31D1534842. В оформената износна декларация стойността на автомобила /в щатски долари, без центове/-продажна цена или себестойност е посочена в размер на 3000 U.. За износител на стоката е посочено американското дружество “G. A. E.” L., U., контейнер MRKU3421394. Автомобилът е напуснал територията на САЩ от пристанище М.. За страна на получаване е посочена България, пристанище Б.. От представените от американските митнически органи декларация е видно, че заявената от износителя цена е по-висока от тази, която е декларирана при вноса на същия автомобил от неговия получател – Н. И. Л. .

Предвид констатираните несъответствия посочени по-горе до Н. И. Л. е изпратено писмо, с рег. № 32-39311 от 31.01.2023 година ,с което е поискана допълнителна информация относно декларираната от него митническа стойност на стоката по митническата декларация съобразно изискването на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. Определен е 14 дневен срок за предоставяне на поисканата информация като е посочено, че в случай, че информацията не бъде предоставена митническите органи ще продължат процедурата за определяне на нова митническа стойност. Писмото е надлежно връчено лично на жалбоподателя на 13.02.2023г./ИД PS800002VCTI 9/. В срока от същия не са представени допълнителни документи и не е заявено становище.

Във връзка с осъществената последваща проверка на митническа декларация с MRN

20BG001007018149R1 от 21.04.2020 г. и във връзка с извършената проверка по линия на международното сътрудничество е депозирано становище, обективизирано в докладна записка с рег. № 32-160973 от 28.4.2023 година на началник на МП пристанище Б. център до директора на ТД Митница Б., в което е посочено, че митническата стойност на процесният лек автомобил следва да бъде определена на основание чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 144 § 2 от регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 в размер на 6 081.78лева (3000 U. x 1, 78876 лв. за 1 U.= 5366.28лв.+715.50лв.) съгласно приложената фактура за транспорт до Република България №2457/03,12,2020г.

С писмо, рег. № 32-111108 от 22.03.2023 година, на основание чл. 22 § 6 от Регламент № 952/2013 година, митническият орган е съобщил на жалбоподателя мотивите, на които ще базира решението си, като е предоставил и указал на същия, че има възможност да изрази своето становище в рамките на 30 дни от получаване на писмото. Писмото е връчено лично на Н. И. Л. на 27.03.2023 година / ИД PS 800002QG5TY T /. С връченото съобщение по реда на чл. 22, § 6 от Регламент № 952/2013 година, обективизирано в горесцитираното писмо, жалбоподателят е уведомен, че поради възникнали съмнения, митническата стойност на декларираната от него стока по митническа декларация MRN 20BG001007018149R1 от 21.04.2020 г. ще бъде определена по реда на чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013 година, а именно, когато митническата стойност не може да бъде определена съгласно § 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности. В съобщението е посочено, че това решение е взето с оглед липсата на достатъчно доказателства в подкрепа на декларираната митническа стойност на процесните стоки, като в резултат на проверка по линия на международното сътрудничество е установено, че декларираната стойност при експорт от САЩ по отношение на стоката, декларирана с митническа декларация MRN 20BG001007018149R1 от 21.04.2020 г. година е в размер на 3000 U..

На 02.05.2023г. директора на ТД "Митница"- Б. издава оспореното , Решение рег. № 32-164234, с което е определена нова митническа стойност по митническа декларация MRN 20BG001007018149R1 от 21.04.2020 г., в размер на 6081.78лева, като на основание чл. 114 от Регламент № 952/2013 във вр. с чл. 59, ал. 2 от ЗДДС са установени допълнителни публични вземания в общ размер на 915 , 83лева, в това число мито в размер на 286.19 лева и ДДС, в размер на 629,64 лева, ведно с лихвата за забава върху размера на държавното вземане .

Решението на директора на ТД Митница Б. е връчено на жалбоподателя на 04.05.2023 година, видно от приложеното по делото ИД PS800002QH5RH В.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства ,в превод на български език, представени от жалбоподателя документи : документ, удостоверяващ прехвърлянето на собствеността и заплащането на договорената цена, в размер на 1200 щатски долара на процесното моторно превозно средство/М. V. B. of sale/ от 03.01.2023г., подписан от ФЛ А. Фосен -продавач и G. A. E." L., U.-купувач, както и оторизационно писмо от 03.10.2020г.на „EXPORT A. U. C.“, издадено от G. A. E. ” L., U., в което се сочи, че „EXPORT A. U. C.“за периода от 10.03.2022г. до 09.04.2022г. е оторизиран представител за износ на G. A. E. L., U. по въпроси, отнасящи се до износа на Тойота Приус,2013г. номер на рама №JTDKDTB31D1534842, като продажната цена на процесния автомобил е 1400 щатски долара.

В хода на съдебното производство страните представиха в превод на български език

всички документи послужили за сключване на сделката и за митническото оформяне на процесната стока.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно посочената норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22, § 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, 27 и 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция "Митници" е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална и материална компетентност, съгласно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., вр. чл. 19 ал 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия, поради което същото е валидно.

Съдът констатира, че са спазени правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението, и е предоставена възможност да се изрази становище в 30-дневен срок.

Оспореното решение е в изискуемата писмена форма и в него са посочени правните основания за издаването му, както и се съдържа изложение на фактически обстоятелства, които, според административния орган, обосновават разпоредения краен резултат.

При издаване на оспореното решение са допуснати обаче ,други съществени нарушения на административнопроизводствените правила ,както и същото е издадено в нарушение на материалния закон .

В обжалваното решение е посочено, че същото се издава въз основа на извършена повторна проверка на декларираното, на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ. Успоредно с това във всички останали документи – писмо до жалбоподателя за изискване на документи, докладна записка от началник на МП Пристанище Б. център, изрично е посочено, че се извършва последваща проверка на подадените митнически декларации по линия на международното сътрудничество.

Съдът приема, че в случая митническият орган реално е извършвал последващ контрол на декларираното. При това положение е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила в производството за издаване на оспореното решение, макар да е спазена процедурата по чл. 22, § 6, ал. 1, от Регламент № 952/2013 година, а именно не е спазена процедурата за извършване на последващ контрол на декларирането, установена в чл. 84а- чл. 84м от ЗМ, тъй като

последващият контрол е извършен без да е издадена нарочна заповед за възлагане в изискуемата форма и съдържание по чл. 84в, ал. 1-3 от ЗМ. Съдът не е изискал такава заповед, защото изрично в оспорваното решение е посочено правното основание на чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ обвързано от фактическа страна с повторна проверка, при която не се изисква нарочна заповед.

Съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ за целите на прилагане на чл. 48 от Регламент № 952/2013 година след вдигане на стоките митническите органи имат право да извършват последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и придружаващите документи, според т. 2 обект на проверка може да бъде и счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, свързани с операции със съответните стоки или с предварителни и последващи търговски операции, включващи съответните стоки. Проверката по ал. 1, т. 2 се извършва по реда на чл. 84а и чл. 84м от Закона за митниците, към които разпоредби препраща именно чл. 84, ал. 2 от ЗМ.

В процесния случай проверката е по т. 1 на чл. 84 от ЗМ, но доколкото предмет на проверка са и предварителни търговски операции, включващи внесените стоки, проверката има характер и на такава по т. 2 на чл. 84 от ЗМ. И в двата случая обаче, е приложима разпоредбата на чл. 84в от ЗМ, императивна норма, според която проверката в рамките на последващия контрол се извършва въз основа на заповед за възлагане, която се издава от органите по чл. 84, ал. 2, има реквизитите по чл. 84, ал. 3 ЗМ и се връчва на заинтересованото лице. В процесния случай по преписката и по делото няма нито твърдения, нито данни такава заповед да е издавана, поради което се приема, че изначално в процедурата по издаване на обжалваното митническо решение е допуснато съществено и неотстранимо нарушение на процесуалните правила, в противоречие със законоустановените изисквания, което представлява самостоятелно основание за отмяна на обжалвания административен акт. Липсата на възлагателна заповед съставлява липса на съществен елемент в процедурата като сложен фактически състав, релевантен за материалната компетентност на органа, издател на акта.

Аргумент както за необходимостта от издаване на такава заповед, така и за допуснат от администрацията съществен и неотстраним пропуск в проведената административна процедура са данните по делото и мотивите на касационното решение по адм. дело № 12178/2020 г. на ВАС, видно от които е, че по аналогичен казус, но с различен предмет по вносните митнически декларации, е прието за неоснователно твърдението за допуснато съществено нарушение на процедурата предвид установено наличие на връчена заповед за възлагане на проверка в рамките на последващия контрол на основание чл. 84в от ЗМ.

Спорно по делото е, дали са били налице предпоставките за определяне на митническата стойност по чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013 година.

Основната уредба, която касае определянето на митническата стойност, върху която се следват митни сборове се намира в Глава 3 на Регламент № 952/2013 година, именувана "Стойност на стоките за митнически цели". В разпоредбата на чл. 70 от Регламент № 952/2013 година е установен общият принцип при определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платена или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В следващите разпоредби и по-конкретно в разпоредбата на чл. 74 от Регламент № 952/2013 година

са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те имат субсидиарен характер в две насоки: първо по отношение на метода, регламентиран в чл. 70 от Регламент № 952/2013 година и на второ място по отношение на самите методи, които са посочени в чл. 74. В тази връзка има и практика на СЕС – така Решение на СЕС от 16 юни 2016 година по дело С-291/15. За да се премине към този субсидиарен метод обаче, трябва да са налице основателни съмнения по отношение на декларираната в митническата декларация митническа стойност на въвеждащата се на територията на Съюза стока. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоката и едва ако не бъдат разяснени, тогава е налице възможност за определяне на митническата стойност по някои от предвидените субсидиарни методи за определяне на митническата стойност. Терминът "основателни съмнения" е дефиниран в Регламент № 952/2013 година, като неговото проявление следва да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установените факти и обстоятелства. Следователно, за да се пристъпи към вторичните методи за определяне на митническата стойност, административния орган трябва да изложи аргументи, защо не може да намери приложение правилото на чл. 70 от Регламент № 952/2013 година. Затова точно и ясно трябва да бъдат разписани основанията, поради които митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл. 70, § 1 от Регламент № 952/2013 година, както и основанията за избор на съответния заместващ метод, по който се определя митническата стойност.

В чл. 140 от Регламента за изпълнение /ЕС/ 2915/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагане на някои разпоредби на Регламент /ЕС/ № 952/2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза е предвидена възможността за неприемане на декларираните договорни стойности, в случаите когато митническите органи имат основателни съмнения, дали договорната стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламента и тези съмнения не са отпаднали след изискване на допълнителна информация от декларатора. Относно към тълкуването на тази норма е даденото в Решение на СЕС по дело С -291/15 година, в което съдът приема, че за да се определи митническата стойност, митническите органи могат да не вземат предвид декларираната цена на внесените стоки и могат да прибегнат до вторични методи за определяне на митническата стойност на внесените стоки и по-специално продажната цена на сходни стоки, ако съмненията им относно договорната стойност на стоките продължат, след като са поискали предоставяне на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения.

Видно от мотивите в решението, митническите органи са приели, че не може да се приложи разпоредбата на чл. 74, § 1 от Регламент № 952/2013 година, а именно митническата стойност да се определи въз основа на договорната стойност, тъй като липсват доказателства, от които по категоричен начин да се установи, че декларираната митническа стойност е реално заплатена от страна на жалбоподателя. От друга страна, митническите органи са определили последователно, защо в настоящият казус не могат да бъдат приложени някои от останалите методи, предвидени в чл. 74, § 2 от Регламента. Посочено е и защо се е стигнало до прилагане на хипотезата за определяне на митническата стойност по реда на чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013 година, при която митническата стойност се определя

съобразно използването на разумни способи, които съответстват на принципите на общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение на митата и търговията И Глава 3 от Дял II на Регламент № 952/2013 година.

Въпреки това съдът счита, че митническите органи не са изпълнили задължението си да обосноват "основателни съмнения" по смисъла на чл. 140 от Регламент /ЕС/ 2015/2447 и не са спазили процедурата по чл. 141 от същия регламент, във вр. с чл. 74 от Регламент № 952/2013 за определяне на митническата стойност на стоките по осъществения внос. Върху митническия орган пада доказателствената тежест, която изрично е разпределена в нарочен акт на съда да докаже възникналите у него основателни съмнения, че декларираната стойност е по-ниска от други сходни стоки, които са внесени приблизително по същото време.

В решението си ответникът се е позовал на информация, предоставена от Д. на САЩ по вътрешна сигурност чрез аташе по митническите въпроси към посолството на САЩ в Република България. Предоставено е копие от електронна информация за износ Е. Е. I. /ЕЕI/ с ITN: x20200228649335 и XTN: [ЕГН]-591340440 предоставена от износителя на стоката "G. A. E." L., U..

Според изложеното в писмото на митническите служби на САЩ, тази декларация представлява еквивалент на европейската митническа декларация за износ. В представената от износителя електронна декларация стойността на сделката, във връзка с ЕЕI е в размер на 3000 U.. Константно в съдебната практика се споделя виждането, че макар писмото от Д. на САЩ по вътрешна сигурност да е официален свидетелстващ документ, тя простира материалната си доказателствена сила единствено върху факта, че износителят е декларирали пред митническите органи в страната на износ посочената стока.

Настоящият съдебен състав се солидизира с тези изводи. Доказателствената сила на този документ не се простира и не следва да се тълкува, че така декларираната от износителя стойност е реално уговорената, респективно – заплатената или подлежаща на плащане, тоест не доказва, че именно жалбоподателят е купил стоката на тази цена, тези данни нямат обвързваща доказателствена сила, тъй като не са официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК. В тази връзка, доказателствената сила на този документ не се простира и не следва да се тълкува, че така декларираната от износителя стойност е реално уговорена, респективно - заплатена или подлежаща на плащане, от двете договарящи страни. В хода на административното и съдебното производство от страна на ответника не са ангажирани и доказателства във връзка с действително заплатената стойност на процесния автомобил, т. е. такива противопоставими на договора за покупка, на представените фактури, обективиращи доставките, нито същите доказват наличие на обратен документ, сочещ други условия на закупувания от жалбоподателя автомобил, както и не са налице доказателства за реалното състояние, в което е бил процесния автомобил към датата на закупуването му. От приетите доказателства, приложени по делото и не оспорени от ответника/фактура № 35009/20.01.2020г. издадена от "G. A. E." L., U..с посочена продажна цена 1400 щатски долара, се следва, че автомобила е продаден в неработещо състояние с щети по предната страна, задната част, по двигателя и трансмисията. Независимо, че от страна на митническите органи е направен анализ на договор за покупко-продажба съдът приема, че не е оспорено качеството на продавача и купувача по договора и не са спорни извършването на сделката, а единствения спорен

елемент е свързан с продажната цена като реалната стойност на процесния автомобил не е установена по категоричен начин и съмненията на ответника са недоказани.

С оглед на изложеното съдът намира, че от страна на митническите органи върху които е доказателствената тежест в процеса не са доказали наличието на “основателни съмнения”, дали декларираната от жалбоподателя договорна стойност на стоката представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, съобразно изискването на чл. 70, § 1 от Регламент № 952/2013 година. По горните съображения, не са били налице и предпоставките на чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение 2015/2447 за определяне на митническа стойност на внесената стока по вторичния метод установен в чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013 година.

С оглед на горното, необосновано ответникът е определил нова митническа стойност на стоката по митническа декларация MRN 20BG001007018149R1 от 21.04.2020 г. Това е достатъчно да обоснове извод за незаконосъобразност на оспореното решение, без да е необходимо да се излагат мотиви относно възможността за приложението на всеки от вторичните методи за определяне на митническата стойност в съответната последователност, съгласно чл. 74, § 2 и § 3 от М.. Необосновано и незаконосъобразно органът е отказал да приеме декларираната от жалбоподателя митническа стойност на автомобила в размер, на 1400 U. и е определил нова такава, без да е доказана с категоричност. Съответно, допълнително установените задължения за мито и ДДС са определени при неправилно приложение на материалния закон. Налице са отменителни основания по чл. 146, т. 4 от АПК.

По изложените мотиви съдът намира за основателна жалбата, срещу решение на директора на Териториална дирекция Митница Б. Обжалваното решение е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалноправните и процесуалноправните разпоредби на закона и следва да бъде отменено.

Относно разноските:

При този изход на делото, жалбоподателят има право на разноски. Искане за присъждане е своевременно заявено, придружено е със списък на разноските по чл. 80 от ГПК и фактури за извършени плащания. Въз основа направеното искане и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят разноските по делото в доказан размер общо на 645 лева/10, 00 лева държавна такса за образуване на съдебно производство, 500 лева адвокатско възнаграждение, и 135, 00 лева разноски за превод на документи/, съобразно представения списък/л.127/. От процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност на претендираното за присъждане адвокатско възнаграждение, което настоящият състав намира за неоснователно, предвид фактическата и правна сложност на спора, извършените от представителя по пълномощие на жалбоподателя процесуални действия в проведените две открити съдебни заседания и изготвяне на мотивирана жалба както и предвид, че заявената претенция -500 лв., е съобразена с материалния интерес -915.83 лева и е близка до минимума, посочен в чл. 7, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК на ответника не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. И. Л., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], Решение № 32-164234 от 02.05.2023 г. на директора на Териториална дирекция Митница Б., Агенция „Митници“, с което са начислени допълнителни публични вземания за доплащане по митническа декларация MRN 20BG001007018149R1 от 21.04.2020 г., в общ размер на 915.83 лева, в това число: вносно мито в размер на 286,19 лева и ДДС, в размер на 629,64 лева, ведно със законната лихва върху сумата за периода от 21.04.2020г. до датата на връчване на решението - 04.05.2023г.

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на Н. И. Л. ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица]

разноски по делото, в общ размер на 645/шестстотин четиридесет и пет/лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: